

עפ"ג 24838/10/22 - רון חפיק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 24838-10-22 חפיק נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 186696/2018

בפני כבוד השופטת הבכירה, ברנט-אב"ד
כבוד השופט בורנשטיין
כבוד השופט סתיו

המערער רון חפיק
נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' סגן הנשיאה ארז נוריאלי) לפיו הורשע המערער, במסגרת הסדרי טיעון בהתאם להודאתו, בשלושה כתבי אישום מתוקנים, בביצוע העבירות הבאות:

א. ת"פ 33366-09-21: עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); עבירת חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ב. ת"פ 12296-08-18: הסגת גבול לפי סעיף 447 לחוק העונשין;; גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין וניסיון גניבה לפי סעיפים 384 ו-25 לחוק העונשין; כניסה או התפרצות למקום מגורים/תפילה או ממנו לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין.

ג. ת"פ 27989-02-18: עבירת הונאה בכרטיסי חיוב (ריבוי עבירות) לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986.

2. על המערער נגזרו העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, לבל יעבור עבירה של איומים ו/או הונאה בכרטיסי חיוב ו/או התפרצות למקום מגורים או תפילה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, לבל יעבור עבירה של גניבה ו/או חבלה במזיד ו/או הסגת גבול.

ד. קנס בסך של 1,200 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

ה. פיצויים בסך כולל של 5,000 ₪ לשלושת נפגעי עבירה.

3. כמתואר בכתב האישום המתוקן בת"פ 33366-09-21, המערער והמתלוננת נשואים והתגוררו עם בתם המשותפת בבית הורי המערער בראשון לציון. ביום 20.09.2021 במהלך ויכוח בין המערער למתלוננת בנוכחות הבת ואימה של המתלוננת אמר המערער למתלוננת "תארזי את החפצים שלך ותעופי מפה". המתלוננת נטלה את מפתחות הרכב והמערער ניסה לחטוף אותם מידה ללא הצלחה. בהמשך עזבו המתלוננת, האם והקטינה לבית האם בראשון לציון. באותו יום בשעה 21:07 שלח המערער אל המתלוננת הודעת טקסט "אם אני רק רואה אותך מתקרבת אני שורף אותך יא בת זונה, הלואי תשרפי, תקבלי סרטן קשה יא חתיכת זבל". למחרת, ביום 21.09.2021 בשעה 8:00 התקשר המערער אל המתלוננת מספר פעמים אך זו לא ענתה, ובשעה 9:47 הגיע לבית האם ודפק בחוזקה על דלת הבית. המתלוננת סירבה לפתוח ובתגובה שלח המערער הודעת טקסט בה דרש שתמסור לידיו את מפתחות הרכב. משנענה בסירוב, שלח הודעות נוספות "אני רואה את האוטו, עושה פנצ'רים, שובר שמשות והורס לך את כל האוטו ואם לא תרדי אני אעלה"; "תורידו את המפתחות של הרכב, אם לא אני שורף את הבית ובוועט בדלת". המתלוננת התקשרה למערער ואמרה לו כי בכוונתה להזמין משטרה ובתגובה אמר המערער: "תתקשרי עוד כמה דקות תשמעי בומים יא זונה ואני לוקח לך את הילדה". בהמשך ניגש המערער אל רכבה של המתלוננת, נטל לבנה וניפץ באמצעותה את שמשת הרכב האחורית לרסיסים.

המתלוננת הודיעה למערער כי המשטרה בדרך והמערער אמר לה: "גם אם תעשי לילדה עיכוב יציאה מהארץ, אני אשים אותה במזוודה, תוך שעה הילדה לא כאן, הבית של אמא שלך יישבר.. אני לוקח היום את הילדה היא תחיה רק פה".

4. כמתואר באישום הראשון בכתב האישום בת"פ 12296-08-18, הרי שבתאריך 17.04.2018 בשעה 14:00 או בסמוך, נכנס המערער לישיבה בראשון לציון ונטל לידיו ארגז כלים, שתי מברגות, מטענים וקופות צדקה בסכום שאיננו ידוע במדויק למשיבה. בהמשך, נכנס המערער לבית המדרש בישיבה ונטל לידיו מחשב נייד. על פי האישום השני בכתב האישום הנ"ל, הרי שבתאריך 26.04.2018, בשעה 3:10 או בסמוך, נכנס המערער למשרדי הישיבה דרך פתח הקיים בין הדלת לתקרה באמצעות כיסא. באותן הנסיבות, נטל שתי קופות צדקה, מחשב נייד, מטען ותווי קניה בסכום שאינו ידוע במדויק למשיבה. משנצפה על ידי תלמידי הישיבה שדלקו אחריו נמלט מהמקום תוך שהותיר את המחשב ותווי הקניה בפתח דלת הכניסה. על פי האישום השלישי בכתב האישום הנ"ל, הרי שבין התאריכים 24.04.2018 ועד 25.04.2018 בשעה שאיננה ידועה במדויק למאשימה, הגיע המערער לבית כנסת בראשון לציון ונכנס למקום דרך חלון, נטל קופת צדקה ועזב את המקום.

5. כתב האישום בת"פ 27988-02-18 מתאר עסקאות שביצע המערער ללא קבלת רשות בכרטיס אשראי השייך לסבתו, וכן החזקת סם מסוג חשיש במשקל 6.73 גרם נטו שנתפס על גופו. יצוין כי בקשר לכתב אישום זה הגיעו הצדדים להסכמה עונשית לפיה יוטל על המערער עונש מאסר מותנה וכן פיצוי למתלוננת.

6. שישה תסקירים הוגשו בעניינו של המערער מהם עלה כי המערער בן 29, נשוי, אב לילדה בת שנתיים. בנו בן השמונה חודשים נפטר כתוצאה מבעיה בריאותית. בתסקירים מביע המערער רצון ונכונות לעריכת

שינוי חיובי בחייו, וחלק מהם מלמדים על כך שהמערער התגייס לטובת הליך טיפולי ושירות המבחן אף המליץ תחילה על ענישה שיקומית. עם זאת, מהתסקירים עולה תמונה של חוסר יציבות באשר לנכונותו של המערער להיתרם מההליך הטיפולי, כאשר התסקיר האחרון מיום 23.05.2022 מתאר רגרסיה במצבו של המערער עקב אי עמידה בתנאי השחרור, הימנעות ממסירת בדיקות שתן, פתיחת תיק מב"ד בגין הפרת הוראה חוקית ובהמשך אשפוז פסיכיאטרי.

הגם שהביע חרטה על מעשיו וביקש לשוב לתפקוד תעסוקתי ואף הסכים לטיפול אמבולטורי, סבר שירות המבחן כי קיימים קשיי הסתגלות, המתבטאים בקושי לשתף פעולה ולהחזיק מעמד לאורך זמן בטיפול עקב הקושי הנפשי/התמכרותי, ומשכך חזר בו שירות המבחן מהמלצתו הקודמת ולא בא בהמלצה טיפולית אחרת בעניינו.

7. יש להוסיף כי מחוות דעת הממונה על עבודות שירות, אליו הופנה המערער, עולה כי בעבר ריצה המערער עונש בעבודות שירות, ובשל הפרת הכללים הוחלט להורות על הפסקה מנהלית והשמתו במאסר מאחורי סורג וברית.

8. עוד נציין כי במסגרת הערעור ביקש המערער להפנותו פעם נוספת לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר, לאחר שלדבריו החל בתהליכים להשתלבות בהליך גמילה. לא מצאנו לנכון לעשות כן, בין היתר נוכח המספר הרב של התסקירים שכבר הוגשו בעניינו של המערער, כאשר האחרון שבהם הוגש, כאמור, רק לפני מספר חודשים.

9. במסגרת גזר דינו של בית משפט קמא, עמד בית המשפט על פגיעת המערער בערכים המוגנים בכל אחד מהאישומים שיוחסו לו, וקבע לגבי כל אישום ואישום (למעט כתב האישום לגביו הייתה הסכמה עונשית) מתחם נפרד, בהסתמך, בין היתר, על הפסיקה הנוהגת.

10. כך, באשר לת"פ 33366-09-21 קבע בית המשפט קמא מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים. בכל הנוגע לת"פ 12296-08-18 קבע בית המשפט קמא מתחם עונש הולם כנע בין חודשים ספורים אותם יכול וירצה המערער בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

11. בית משפט קמא, שלא מצא שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחמים שנקבעו על ידו, סבר כי נסיבות מעשיו של המערער מצדיקים הטלת עונש מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

אשר לעונש המתאים בתוך מתחמי העונש ההולם, נתן בית משפט קמא משקל לקולא להודאתו של המערער ולקבלת האחריות על ידיו, כמו גם לנסיבות המשפחתיות והאישיות הלא פשוטות, למצבו הנפשי-רגשי ולמאמציו לשוב לדרך הישר. לחומרה הביא בית משפט בחשבון את עברו הפלילי של המערער, הכולל 5 עבירות רכוש ואלימות.

12. לטענת המערער שגה בית משפט קמא שהחמיר עמו שכן מדובר במקרה חריג ויוצא דופן, הן לאור התמשכות ההליך המשפטי, שהיה מלווה כל העת בשירות המבחן, והן בשל נסיבותיו האישיות המיוחדות של

המערער, לרבות הידרדרות נפשית שהובילה לניסיונות אובדניים. כמו כן שגה בית משפט קמא בכך שלא נתן משקל מספיק להליך הטיפולי שעבר המערער.

13. לטענת ב"כ המערער, היה ראוי להטיל על המערער עונש מאסר של 9 חודשים שניתן לרצותו בעבודות שירות, עונש המצוי באמצע המתחמים שנקבעו על ידי בית משפט קמא. כך במיוחד שעה שהעונש שהוטל על המערער, 10 חודשי מאסר, ממילא קרוב לעונש שניתן לרצותו בעבודות שירות.

14. עוד טען ב"כ המערער כי שגה בית משפט קמא כאשר במסגרת גזר הדין התייחס למערער כמי שביצע עבירת התפרצות למקום תפילה, וזאת בשעה שהוא הורשע בעבירת כניסה למקום תפילה, שהיא עבירה קלה יותר.

15. דין הערעור להידחות.

16. צדק בית משפט קמא שסבר, בכל הנוגע לעבירת האיומים נשוא ת"פ 33366-09-21, כי מדובר בפגיעה ברף הבינוני-גבוה בשים לב לעוצמת האיומים ותדירותם. כמו כן צדק שסבר בכל הנוגע לעבירות הסגת הגבול, הגניבה והכניסה למקום תפילה, נשוא ת"פ 12296-08-18, כי קיימת בהן חומרה יתרה וכי קיים צורך להילחם בהן באמצעות הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה. כן צדק בית משפט קמא שייחס חומרה לכך שלא הובאה ראיה שהגניבה הושבה, וכן כי מדובר בגניבת קופות צדקה.

17. המתחמים שקבע בית משפט קמא, בהתייחס לשני כתבי האישום, משקפים נכונה את מדיניות הענישה ואין מקום להתערב בהם. הוא הדין בכל הנוגע לגזירת עונשו של המערער במסגרת המתחמים שקבע, כאשר העונש הסופי שהוטל על המערער, מאזן באופן נכון וראוי את כל השיקולים הרלוונטיים, הן מבחינת המעשה והן מבחינת העושה, ומביא בחשבון, במידה הראויה, בין היתר נוכח האמור בתסקירי שירות המבחן, הן את הנסיבות לחומרה, ובכלל זאת עברו הפלילי, והן את הנסיבות לקולא, לרבות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות והנכונות שגילה בשלבים מסוימים במהלך ניהול המשפט לצעוד בדרך של שיקום.

18. אשר לטענה כי בית המשפט התייחס לעבירה הלא נכונה (עבירה של התפרצות לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין במקום עבירה של כניסה לפי סעיף 406(א) לחוק), הרי שמעיון בגזר הדין עולה כי בית המשפט הפנה לסעיף העבירה הנכון (סעיף 14 לגזר הדין). אמת, כי בית המשפט עשה בגזר הדין שימוש בטרמינולוגיה "התפרצות" בקשר למעשי המערער, אולם הדבר נעשה כחלק מתיאור כללי של סוג העבירות שבהן הורשע המערער ("עבירות התפרצות וגניבה"), ואינו סבורים כי הדבר מצביע על טעות של בית המשפט בעבירה שיוחסה למערער. גם המתחם שנקבע על ידי בית משפט קמא מתאים לדעתנו לעבירה הנכונה (לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין).

19. סוף דבר - הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ג, 22 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

אבי סתיו, שופט

שמואל בורנשטיין, שופט

מיכל ברנט, שופטת בכירה